

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum IV. Decretalium, per viginti, & unum Titulos distributum, De
Sponsalibus, Et Matrimoniis, eorumque impedimentis, ac dispensationibus,

...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1702

§. I. An & qualiter dispensari possit in impedimento ex errore?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73058](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73058)

tates tam exequentium mandata dispensationum, quam dispensationum, & alia sanè quàm plurima, bono communi fortassis plus noxia, quàm proficua.

2119. Quare, ubi ea, quæ illi authores de jure styli requisita dicunt, talia sunt quæ omnino exprimentenda vult stylus, prout in hac materia vim habet juxta n. 1162. omnino jédico secundùm illum esse judicandum de validitate, vel invaliditate mandati dispensationum, ex ratione data ibidem; non autem, ubi *probatum, inconcessum, notorium, auctoritate, ac decisione Pape* confirmatus non est, ut dixi loc. cit. Nam hi curiales non sunt jure suo Legislatores. Et ideo Pontius apud Escobar in *Theol. moral. l. 27. d. 198. n. 776.* negat stylum Curia habendum pro lege; quòd curiales Pontificij sæpe introducunt ignorante Pontifice stylum, seu consuetudinem; sed intellige, juxta præmissa *cit. n. 1162.* His præmissis descendendo in particulari ad impedimenta quoad quæstiones, quæ de necessitate exprimentenda sunt, in eorum dispensatione, sit.

§. I.

An & qualiter dispensari possit in impedimento ex errore?

2120. R. quando error est circa personam, vel qualitatem personæ, quæ redundat in substantiam, non dari, nec posse dari dispensationem in matrimonio ex tali errore contracto; quia tunc matrimonium est invalidum jure naturæ, non Ecclesiastico, ex n. 1072. Unde tale matrimonium nullâ dispensatione potest fieri validum, etiam inter infideles, nisi errans errore cognito det consensum in eam personam, in quam prius non consensit, errore defectum consensûs in eam causante, ut dixi à n. 1077.
2121. Not tamen. 1. ut error dirimat matrimonium, debere supponi aliquam notitiam personæ, circa quam fit error, sive talis notitia confurgat ex visu, auditu, vel fama; aliâs enim judicium, ex quo procedit consensus in personam, per errorem propositam, non esset falsum, nec erroneum. Etsi verò in casu matrimonij ex errore nulliter contracti non requiratur, imò nec dari possit dispensa-

tio, ex qua tale matrimonium sic contractum convalescat; tales tamen putativi conjuges non possunt *sine iudicio Ecclesiæ*, divertere à matrimonio quod *vinculum*, etiam nullitate matrimonij cognitâ, secundùm dicta à n. 1633. his præmissis.

Si quæras an, & qualiter dispensari possit in impedimento ex errore conditionis servilis? R. quando liber contrahens cum muliere, quam credit liberam, cum sit serva, simpliciter aliter voluntatem suam qualitati *libertatis*, matrimonium factò contractum nullâ dispensatione convalescere, cum tali casu sit jure naturæ nullum ex dictis; si autem error talis conditionis non sit, qui jure naturæ vitiet contractum, sed tantum jure Ecclesiastico, liberum dispensatione non egere, si conditione cognitâ, nihilominus eam velit habere, ut diximus à n. 1038.

§. II.

De dispensatione voti simplicis.

R. loquendo primò de dispensatione in voto simplici *in ordine ad licitè contrahendum matrimonium*, quando tale votum præstat impedimentum tantum impediens (si enim esset jam illicitè contractum, non egeret amplius dispensatione, nisi in ordine ad usum activum matrimonij, petendi debitum, in quo dispensare possè Episcopum ejusque proprium, vel etiam eos, qui ad hoc privilegio gaudent, constat ex dict. à n. 2059.) dispensationem in voto simplici solum impediens matrimonium, si non sit reservatum, dari possè ab Episcopo, ut constat à n. 2061. Dixi, *si non sit reservatum* ejusmodi sunt vota castitatis Religionis.

Verùm circa hæc ipsa vota notandum, ea posse esse circa materiam reservatam v. g. castitatem, vel ingressum Religionis, quin ipsa sint reservata. Nam cum reservatio sit odiosa, consequenter strictè juris, intelligi debet de votis, quæ sunt *vota perfecta* non tantum in *ratione materiae voti promissæ*, sed etiam in *ratione voti*: potest autem dari votum circa materiam reservatam, quin sit perfectum, vel in *ratione*